

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

30. Pisanum te[m]pore Iulij II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

De Concilio Pisano
tempore Iulij II.

 Nno 1511. cum Iu-
 lius Pontifex iura-
 mento promississet,
 se infra biennium
 suæ ordinationis, Vniuersale
 Concilium celebraturum, il-
 ludque iustè impeditus non
 præstitisset, Bernardus Car-
 najal, Guillelmus Brizonet,
 Renatus de Bria, Fredericus
 de S. Seuerino, (vt constat ex
 sess. 3. Concilij Lateran.) alijs-
 que Cardinales hæretici, at-
 que schismatici, *conuersien-*
tes vt locusta (inquit Iulius
 Papa in Bulla Indictionis Con-
 cilij Lateran. quæ extat sess. 1.)
acephali aggressi sunt sine Ro-
mani Pontificis auctoritate
Oecumenicum, Generale, atq.
Vniuersale Concilium conuo-
care,

Anno
 1511

Cardina-
les aliq. hæ-
retici Con-
cilium Oe-
cumenicè
conuocâr.

care, locum Concilij, & tempus indicere, & valuis Ecclesiarum, ac alijs publicis locis indictionem huiusmodi affigere; Nosque, ac venerabiles fratres nostros eiusdem S. R. E. Cardinales vocare, & requirere, ut per nos, vel alios ad huiusmodi eorum Conciliũ accedere vellemus, non formidarent. Et subiungit ibidem Julius Ne verò hæc iniuste, & per tyrannidem agere viderentur, asserebant, decennium post vltimum vniuersale Concilium, contra Constitutionem Constantiensis Concilij iam dudum effluxisse, & Nos convocare illud neglexisse, maxime cum iurauissemus, & voluissemus illud post biennium à creatione nostra tenere: tempusque pro homine interpellare: neque credendum fore nostra auctoritate, & voluntate Concilium futurum. Et

cum

Causa convocationi:
Concilij.

cum de grauibus criminibus
notarijs durantibus vniuer-
salem Ecclesiam scandalizan-
tibus, in capite agendum foret,
ad Summum Pontificem Con-
ciliij congregationem non atti-
nere, sed secundo loco ad Car-
dinales, qui Pontifici in negli-
gentia non adhaeserunt, conuo-
cationem Concilij spectare.

Hæc de causa indicti Conci-
liabuli Iulius Papa in Bulla,
addens, eisdem ad regendam
facti sui turpitudinem, omnia
mandata sua, nomine Maxi-
miliani Imperatoris, & Lu-
douici Regis Francorum pro-
mulgasse; ipsis verò, Regi, &
Imperatori, nihil hac de re
constitisse.

Porrò, cum ea temeritas, Iulius Pa-
Surius anno 1511. hæc sub-
iungit, ad horrendum schisma
spectare videretur, Iulius Pon-
tifex, datis ad eos litteris, mo-
nuit perbenignè, vt ad pacem,

*Iulius Pa-
pa præfa-
tos Cardd.
ad melio-
rem fugè
reuocare
contendit.*

&

& unitatem Ecclesie se recipere: alioquin fore, ut vel iniustus in ipsos animaduerteret.

Card. tres respiscunt.

Ea admonitio tres Cardinales permouit, ut cum Pontifice in gratiam redire maturarent, quos Pontifex liberaliter, & clementer accepit, in alios, cum nolent ad sanitatem redire, grauem sane tulit sententiam,

Rex Fræcori quia Cardd. obstinatos foverat, excommunicatur.

qua illorum audacia nonnihil contusa est. Sed tamen cum Regis Francorum fruerentur patrociniis, in sententia permanserunt. Monitus Gallus à Pontifice, uti ne eos foueret diutius, non magnopere curauit. Itaque à Pontifice excommunicatus est.

Imp. Maximilianus à Papa à temeritate discedit.

Nō longè aberat ab hac factione Maximilianus Cæsar, grauer commotus in Pontificem, quod non bona fide à se recessisset, & cum Venetis foedus percussisset: Sed vir grauis, & prudens admonitus à viris bonis, sese col-

legit

legit, & celeriter ab hac temeritate discessit. sic Surius.

Galli successu rerum elati, Cæsare, & Cardinalibus, qui à Pontifice desciverant auctoribus, Pontificè ad Concilium, quod ad Kalendas Septembris Pisis futurum esset, citant. Papa, cum omnem operam dedisset, ut recepta Bononia, Pisanoque Concilio dimisso pacem cum Francorum Rege faceret, illumque victoria insolentem, & obstinatissimè recusantè animadvertisset, quo Pisanum Conciliū tolleret, Antonij de Monte consilio, Romæ Lateranense Concilium Generale indixit.

Hæc Onuphrius.

Acta huius Conciliabuli ipsa iure nulla, adeoque à Concilio Lateranensi reprobata fuerunt, eo vel maximè quia solius Romani Pontificis sit Generalia, & Oecumenica Concilia indicere. Cùm enim Concilio-

Julius Papa ad Concilium citatur.

Papa Concilium Lateranense indicit.

Acta Conc. reprobata.

Conc. Gen. Oecum. solus Papa indicere potest.

*Conciliorū
auctoritas
à Papæ
auctorita-
te pendet.*

*Pont. Con-
ciliū decre-
ta corrige-
re, & dā-
nare pōt.*

ciliorum auctoritas ab aucto-
ritate Summi Pontificis, velut
à capite pendeat, ipsiusq; de-
creta nullum robur habeant;
nisi sint à Sūmo Pontifice ap-
probata. Ipseq; Pontifex eius-
modi decreta circa fidei dog-
mata, & corrigere, & damnare
potest, quia Christi Vicarius
est, & quia toti Ecclesiæ præsi-
det: cui cum tota Ecclesia, ve-
lut Christo subiecta sit: utique
sine eo Generalia, & Oecume-
nica Concilia indici, & congre-
gari non possunt. Quod aper-
tè pronūciat Nicolaus I. epist.
ad Michaelē Imperatorem
circa medium, vbi sic dicit:
*Romana Ecclesia collecta Con-
cilia sua auctoritate firmat,
sua moderatione custodit. Vnde
quidam eorum quia consen-
sum Romani Pontificis non
habuerunt, valetudinem per-
diderunt.* Pelagius quoque
II. in epist. 1. ad Episcopos.

qui

TEMPORE IVLII II. 335

qui Constantinopolim cum
Ioanne Constantinopolitano
Episcopo ad Concilium con-
uenerant, idem declarat his
verbis: *Relatum est ad Apo-
stolicam Sedem, Ioannem Con-
stantinopolitanum Episcopum
Vniuersalem se scribere, eosq.
ex hac sua presumptione ad
Synodum conuocare Genera-
lem, cum Generalium Syno-
dorum conuocandi auctoritas
Apostolicae Sedi B. Petri sin-
gulari priuilegio sit tradita:
& nulla unquam Synodus ra-
ta legatur, quae auctoritate
Apostolica non fuerit facta.*

Videant igitur fautores schif-
maticorum qua ratione hunc
Conuentum malignantium de-
fendant, atq. Pontificem om-
ni planè culpa hac in re caren-
tem, incusent.

Conciliū
hoc isanū
Conuen-
tus mali-
gnanti in
fuit.

De